

ORANNA

- ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW -

Nr. 7448

Lwów, niedziela 14. czerwca 1925.

Rok XVI.

Sowiecki zamach na Lwów

Sensacyjne dokumenty. -- Udaremnione powstanie we Wschodniej Małopolsce. -- Chciano nam wydrzeć Lwów!

MALEC - MISTRZ.

Najmłodszy akrobata w jeździe sztucznej na rowerze Karol Heinz Heinemann produkuje się obecnie w N. Jorku.

LLOYD GEORGE ZNOW NA WIDOWNI POLITYCZNEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 12. czerwca. (w) Z Londynu donoszą: Wczorajsze zapewnienie premiera Baldwina, że rząd nie zawrze żadnego paktu bez uprzedniego uzyskania aprobaty parlamentu zupełnie uspokoiło opinię alarmowaną tendencyjnymi pogłoskami, pochodzącymi z kół stojących blisko Lloyd George'a.

PAINLEVE U SULTANA MAROKKA.

Paryż, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Painleve opuścił dziś rano o godz. 7,30 Fez, dokąd powróci późno wieczorem po zwiedzeniu frontu. Wczoraj do późnej nocy konferował premier z marszałkiem Lyautey w sprawie obecnej sytuacji na froncie.

Rabat, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Wczoraj przyjął sułtan Painleve'go, z którym odbył bardzo serdeczną naradę. Sułtan oświadczył, że uznaje protektorat francuski nad Marokkiem.

Przymusowy wyjazd do Moskwy.

Dwóch oficjalnych szpiegów sowieckich opuściło Warszawę.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 12. czerwca. (w) W ciągu dnia wczorajszego sprawa wydalenia z Warszawy członków poselstwa sowieckiego, którym udowodniono szpiegostwo na rzecz sowieków, była przedmiotem rozmowy między poselstwem sowieckim w Warszawie a Min. spraw zagran.

Ostatecznie na skutek energicznego żądania Min. spraw zagran. poselstwo sowieckie zgodziło się

odwołać tych urzędników do Moskwy. Chodzi tu o p. Zubowa i p. Bałaszową. Wyjazd ich ma nastąpić w najbliższym czasie do Moskwy.

Warszawa, 12. czerwca. (Tel. G. P.) 2 urzędników misji sowieckiej w Warszawie Zubow i Bałaszowa na żądanie władz polskich opuścili Warszawę.

Niemcy wstąpią do Ligi Narodów tylko po opróżnieniu Nadrenii.

Wiedeń, 12. czerwca. (Tel. G. P.) „N. Fr. Presse“ z Berlina: W Niemczech rządowych oświadcza, że Niem-

cy wstąpią do Ligi Narodów dopiero wówczas, gdy nastąpi opróżnienie pierwszej strefy nadreńskiej.

Ani przyjmują, ani odrzucają...

Narazie tylko się targują.

Paryż, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Dzienniki donoszą na ogół, że Niemcy powstrzymają się zarówno od przyjęcia jak i odrzucenia noty francuskiej w sprawie bezpieczeństwa i będą usiłowały jedynie targować się. „Petit Parisien“ uważa za rzecz niezwykle

cenną, że Anglja obiecuje stanąć przy boku Francji na wypadek ataku niemieckiego. Jak się zobowiąże Anglja wobec Niemiec, pisze dziennik, nie może nas niepokoić, skoro jest rzeczą absurdalną przypuszczać atak francuski na Niemcy.

Kanada okupuje biegun północny!

Groźba krwawej wojny z... niedźwiedziami polarnymi...

Londyn, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Z Ottawy donoszą, że rząd Kanady zajmie się niebawem wysyłką ekspedycji do bieguna półn.

w celu oficjalnego zajęcia tego terytorjum w imieniu rządu kanadyjskiego.

GOŚCIE ANGIELSCY W CZĘSTOCHOWIE I POZNANIU.

Poznań, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Wczoraj o godz. 7. rano przybyli parlamentarzyści angielscy do Częstochowy, gdzie na stacji powitał ich miejscowy komitet przyjęcia. Uczestnicy wycieczki: byli obecni na procesji Bożego Ciała, poczem udali się samochodami do klasztoru Jasnogórskiego. Popołudniu wydano na cześć gości śniadanie. Około godz. 9 odjechali goście do papierni w Myszkowie, a stamtąd pociągiem do Poznania.

WODZOWIE OPOZYCJI WŁOSKIEJ U KRÓLA.

Rzym, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Zgodnie z przewidywaniami król przyjął dzisiaj de Gaspariego, przewodniczącego opozycyjnej grupy ludowców. Nie jest wykluczone, że liderzy opozycji przedstawili królowi swoje zapatrywania na sytuację polityczną, jednakże bezwzględna rezerwa, jaką zachowują w tej sprawie, nie pozwala dawać wiary różnorodnym hipotezom, wysuniętym przez niektóre dzienniki.

SOWIETY CHCĄ PONOWNIE WSGZĄĆ ROKOWANIA Z ANGLJĄ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 12. czerwca. (w) Z Londynu donoszą: W niedzielę opuścił Londyn delegat sowiecki Rakowski udając się do Rosji przez Polskę. Wyjazd jego ma na celu skłonienie rządu sowieckiego do poczynienia nowych propozycji celem podjęcia ponownych rokowań z Anglią.

„DOBRA MINA DO KIEPSKIEJ GRY“.

Gdańsk 12. czerwca. (Tel. G. P.) Omawiając decyzję Rady Ligi w sprawach polsko-gdańskich pisze „Danz. Zig.“, że orzeczenie Rady Ligi nie było niespodzianką i obecnie okazuje się, że Rada Ligi pragnęła uniknąć jasnej i stanowczej decyzji i zyskać przez to na czasie. Polskie skrzynki pocztowe będą dalej wisiały a Rada Ligi Narodów, która na swoim sztandarze wypisała hasło obrony słabych, przygląda się spokojnie, jak prawa stojące pod jej ochroną Gdańska, są deptane.

Czy narazicie Gdańsk? Zrozumie swą zależność?

Warszawa, 12. czerwca. (w) Z Genewy donoszą: Rada Ligi Narodów opracowywała wczoraj sprawy gdańskie. Z decyzji powziętych na specjalne zaznaczenie zasługuje fakt, iż określać granice portu będzie komisja ekspertów mianowana nie przez wysokiego komisarza lecz wyznaczona na wniosek prezesa komisji tranzytowej Ligi Narodów. Jest to niewątpliwie od pewnej części władzy wysokiemu komisarzowi. Ważne jest również wskazanie wysokiemu komisarzowi drogi usuwania wątpliwości przez zwrócenie się z zapytaniem do sekretariatu Ligi w sprawach, w których nie jest pewien, jaką powinien powziąć decyzję. Min. Strassburger wygłosił dwa przemówienia, broniące tezy polskiej. Tymaczył on jasno konieczność uwzględniania tej tezy. Mowa min. Strassburgera spotkała się z ogólnym aplaudem. W kołach sekretariatu Ligi wynik tych obrad uważany jest za bardzo pomyślny dla Polski, gdyż powoli wzrasta przekonanie o słuszności widłu polskich zastrzeżeń, a decyzja haska i wczorajsza decyzja Rady Ligi uznają a sprawę poczytują w myśl tezy polskiej, wzmagają powagę polskiej polityki i żądań polskich, do niedawna uważanych za niesłuszne.

Warszawa, 12. czerwca. (w) Z Genewy donoszą: W kołach politycznych podkreślają ważność uchwały Rady Ligi dotyczącej procedury, gdyż wypadła ona całkowicie w myśl żądań polskich.

Ręka senatu gdańskiego

Gdańsk, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu gdańskiego doszło do wybuchu przesilenia w Senacie m. Gdańska. Mowcy frakcji niemiecko-liberalnej, socjalnych demokratów, komunistów i niemieckiej partii ludowej, reprezentujących znaczną większość Sejmu wystąpili bardzo energicznie przeciwko Senatowi, który — ich zdaniem — opierając się niemal wyłącznie na nacjonalistach, doprowadził miasto Gdańsk do ruiny. Wywody potwierdziło stanowisko Koła polskiego. Odrzucono budżet spraw wewnętrznych. Po głosowaniu oświadczył prezydent, że po takim wyniku głosowania Senat odbędzie natychmiast posiedzenie w celu powzięcia decyzji co do konsekwencji, jakie wyciągnie z tego wyniku głosowania i decyzję tę zakomunikuje na najbliższym posiedzeniu Sejmu.

DOBRE SOBIE WYBRALI MIEJSCE...

Berlin, 12. czerwca. (Tel. G. P.) „Tägl. Rundschau“, organ zbliżony do urzędu spraw zagranicznych donosi, że w ciągu tego miesiąca ma być otwarty w Berlinie związek narodów uciśnionych.

SEKRETARZ MIĘDZY- NARODÓWKI W WARSZAWIE.

Warszawa, 12. czerwca. (Tel. G. P.) W najbliższych dniach przybywa tu generalny sekretarz II. Międzynarodówki p. Sas-sebac. Władze polskie wydały p. S. pozwolenie na 3-tygodniowy pobyt.

Ettingera Balsam na odciski

usuwa radykalnie bez bólu uporczywe nagniotki i zgrubiałe naskórki.

Skład i wyrób: 2032

Apteka M. Ettingera
Lwów, pl. Gołuchowskich.

W związku z wyjazdem min. Skrzyńskiego do Ameryki

przybył do Warszawy delegat amer. Instytutu politycznego, prof. Schmidt.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. czerwca. (w) Przybył do Warszawy prof. Schmidt, członek instytutu politycznego w Williamstown, który zaprosił min. Skrzyńskiego do wygłoszenia prelekcji w tym zakładzie w Ameryce. Min. Skrzyński ustalił już termin wy-

jazdu do Ameryki. Jako temat tych prelekcji obrał min. Skrzyński stosunki europejsko-amerykańskie. Korzystając z pobytu w Williamstown min. Skrzyński złoży wizytę prezydentowi Coolidge'owi. Cała podróż potrwa miesiąc.

Mocarstwowe stanowisko Polski zaznaczyło się w obradach Ligi Narodów.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. czerwca. (w) Z Genewy donoszą: Rozpatrując przebieg obrad czerwcowej sesji Rady Ligi ze stanowiska polskiego, należy stwierdzić, że w sprawach obchodzących Polskę zapadły uchwały, podzielające w zupełności stanowisko Polski. Również nie obojętną jest rzeczą, że w stosunku do sekretariatu generalnego Ligi

oraz do delegacji państw zasiadających w Radzie Ligi, delegacja polska chociaż nie reprezentuje państwa będącego członkiem Rady, prowadzi przeciw samodzielną akcję i zajmuje stanowisko jeżeli nie równe, to jednak prawie takie same, jak delegacja mocarstw, reprezentowanych w Radzie Ligi.

Nowe kredyty amerykańskie dla Polski.

Konsorcjum Dillona udzieli nam pożyczki 15 milj. dolarów.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 12. czerwca. (w) Premier Grabski toczy w dalszym ciągu rokowania przy pomocy ministra Klarnera i dyrektora Młynarskiego z p. Dillonem. Konferencje mają przebieg pomyślny. Na razie poza 15 milionami dolarów jako dopełnienie do 50 milionowej pożyczki, konsorcjum Dillona udzieli Polsce

krótkoterminowej pożyczki w wysokości 5 milionów dolarów. Dyrektor Dillon wyjeżdża z Warszawy w najbliższych dniach. Dalsze pertraktacje o rozszerzenie kredytów dla Polski prowadzi będzie pułkownik Logan, który objął stanowisko generalnego przedstawiciela konsorcjum Dillona na Europę.

Wielki spisek wojskowy w Atenach.

Londyn, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Telegr. Comp. z Aten: Rząd wpadł na trop rozgałęzionego spisku w Atenach, który zorganizowali niezadowoleni i wyżsi oficerowie, Gmach ministerstwa marynarki i spraw wewnętrznych otoczono silnymi oddziałami wojskowymi. Również w okolicy Aten skonsygnowano oddziały wojskowe. Spiskowcy zamierzają utworzyć nowy rząd, złożony z 5-ciu osób.

Ateny, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Z powodu dymisji ministra spr. zagr. Kondrissa powstał ruch wśród oficerów armii i marynarki przeciw parlamentarnej koalicji rządowej. Na zebraniu oficerów postanowiono wysłać delegację do prezydenta republiki, aby mu przedstawiła życzenia armii i floty. Sądzą, że Michalakopulus otrzyma znowu możliwość utworzenia gabinetu.

10 miliardów franków w złocie ma zapłacić Rosja za pojednanie z Francją.

Paryż, 12. czerwca. (Tel. G. P.) W sprawie prac konferencji francusko-rosyjskiej stwierdza „Le Journal“, że rzeczoznawcy francuscy zaproponowali

ogólną sumę, jaką Moskwa winna uznać jako dług państwa rosyjskiego wobec Francji na 10 miliardów frank. w złocie (nominalna jej wartość wynosi

Z dniem 15 czerwca wstrzymamy wysyłkę „GAZETY PORANNEJ“ do wszystkich odbiorców zalegających z prenumeratą.

16 miliardów). Sowieciom przyznano by w myśl propozycji francuskiej 10-letnie moratorium począwszy od 1. stycznia 1926 roku, jak i spłaty procentów przypadających za ten okres czasu. Procenty należne od roku 1918 byłyby zapłacone natychmiast. Wysokość procentów ustalono na 4 miliardy franków papierowych, podczas gdy istotna ich wartość wynosi 4 miliardy franków złotych. Rzeczoznawcy rosyjscy chcieli by zmniejszyć tę sumę z 4-ch na 3 miliardy i domagają się przyznania Rosji kredytów handlowych francuskich w tejże wysokości.

Z Senatu.

Warszawa, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Posiedzenie Senatu. Przystąpiono do rozprawy budżetowej. Sprawozdawca senator Buzek oświadczył, że komisja starała się o jak największy pospiech. Według konstytucji, Senat miał czas do 1. sierpnia, a komisja przychodzi już w 6 tygodni wcześniej z budżetem niż ustawa przypisuje. Komisja uznała, że Senat powinien skorzystać ze swoich kompetencji i nie zrzekać się ich w roku zeszłym. Przewlekane się uchwalania budżetu prawie do połowy roku budżetowego nie jest zgodne z konstytucją. Aby temu zaradzić, nie pozostaje nic innego, jak tylko rozpocząć rok budżetowy albo 1. kwietnia, albo 1. lipca. Rząd powinien wnieść preliminarz w drugi wtorek października, a Sejm powinien nad nim kończyć obrady najpóźniej w marcu. Rząd popełnił błąd, iż prelimitował dochód z podatków majątkowych na 333 milj. zł. Sejm zniżył to na 300 milj., ale zdaniem komisji senackiej należałoby tę sumę zmniejszyć jeszcze o 100 milj. zł. Drugim błędem rządu było to, że z pożyczki kolejowej wstawił dochód 50 milj. zł., co podwyższył Sejm na 53 milj. zł. na pokrycie nadzwyczajnych wydatków kolejowych. Nie ma jednak zupełnie widoków osiągnięcia tak wielkiej sumy.

Ujemną stroną budżetu jest, że kończy się on otwartym deficytem 47 milj. zł. Komisja postanowiła usunąć ten deficyt przez obniżenie wielu pozycji wydatków. Skreślenia te dały sumę 81 milj. zł. Trzeba opinie publicznej przygotować na to, że redukcja wydatków państwowych okaże się prawdopodobnie konieczną nawet poniżej normy stosowanej faktycznie już w 4 miesiącach. Komisja jest zdania, że w ciężkim położeniu są wszyscy urzędnicy i funkcjonariusze. Ogólna poprawa poborów jest konieczna i sprawa ta winna być traktowana jako całokształt: Należy poddać rewizji przepisy ustawy uposażeniowej. Widoki otrzymania pożyczki zagranicznej są mniejsze, niż przed kilku miesiącami. W porównaniu z Niemcami i Czechami wydajemy duży procent budżetu na wojsko. Komisja uważa, że należy podnieść wydatki na min. spraw zagr.

Sen. Posner zapowiedział, że PPS zachowuje wobec rządu stanowisko krytyczne i wstrzyma się od głosowania. Następane posiedzenie jutro 13. bm.

NADESZŁANE.

PIELGRZYMKĘ

Do Częstochowy urządzi

Kongregacja Dobrej Śmierci przy kościele OO. Jezuitów we Lwowie, na którą zaprasza wiernych i pobożnych chrześcijan do wzięcia udziału. Bilety kolejowe i bliźsze informacje w zakrystji Kościoła. Odjazd ze Lwowa nadzwyczajnym pociągami dnia 27. czerwca o godz. 8 rano z dworca głównego. Zbiórka tegoż samego dnia o godz. 7 rano w kościele. Przyjazd do Lwowa dnia 30. czerwca o godz. 7 rano.

Sowiecki zamach na Lwów.

Wykryto plany tajnej akcji dywersyjnej.

(Korespondencja wł. „Gazety Porannej“.)

Warszawa, 12 czerwca. (w) Przed niedawnym czasem aresztowano na pograniczu polsko-sowieckim niejakiego „Dziusia”, który

przekroczył granicę

w sposób nielegalny i przybył z instrukcjami do Łucka do tzw. ukraińskiej czerwonej armii powstańczej.

Odebrane Dziusiowi dokumenty dały naszym władzom olbrzymi materiał.

W związku z tem skompromitowanych jest kilka osób.

Jak wynika z dokumentów, ukraińska czerwona armia powstańcza zamierzała urządzić powstanie we Wschodniej Małopolsce i na Wołyniu. Kilkudziesięciu bojowców tej armii aresztowano i przekazano w ręce władz prokuratorskich.

Akt oskarżenia w tej sprawie stwierdza, że

Moskwa powzięła plan wskrzeszenia bojówki ukraińskiej w Polsce. Ruchem tym interesował się najbardziej moskiewski oddział wywiadowczy sztabu czerwonej armii.

Ukraińska czerwona armia powstańcza miała prowadzić w Polsce akcje dywersyjno-spiegowską i w odpowiednim momencie wzniecić powstanie ukraińskie i

oderwać od Polski Wołyn i część Małopolski wschodniej wraz ze Lwowem. Moskwa łożyła na to wielkie su-

my. Oddział wywiadowczy sowiecki utrzymywał dla celów organizacyjnych specjalny kontakt ze społeczeństwem ukraińskim. Kontakt ten wyrażał się w przy-

syłaniu przez ukraińskich kurjerów pieniędzy, planów organizacyjnych itd.

Sprawa ta budzi wielkie zainteresowanie.

Sensacyjne zmiany w szefostwie departamentu inżynierji i saperów.

Gen. Dąbkowski ustąpił — miejsce jego objął pułkownik Marcolli.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 12. czerwca. (w) W kołach wojskowych duża sensację wywołało ustąpienie gen. Dąbkowskiego ze stanowiska szefa departamentu inżynierji i saperów. — Gen. Dąbkowski zajmował to stanowisko niemal od

początku. Jednocześnie z nominacją pułkownika Marcolli na miejsce gen. Dąbkowskiego nastąpiło połączenie w jedną organizacyjną całość departamentu inżynierji i saperów z departamentem technicznym.

Ministrem Spraw Wewnętrznych ma być... generał?!

Pogłoski, które wywołały żywe poruszenie w politycznych kołach warszawskich.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 12. czerwca. (w) W ostatniej chwili wyonil się projekt obsadzenia stanowiska min. spraw wewn. przez jednego z generałów. Początkowo istniał zam ar zaproponowania jej teki min. Sikorskiemu, który jednakże niema ochoty

opuścić stanowiska min. spraw wojskowych. Obecnie wymieniają kandydaturę gen. Dąbka, Góreckiego i Neugebauera. Słychać, że jednak w końcu rząd powrói do koncepcji obsadzenia tego stanowiska przez osobę cywilną.

Rozprawa o tortury w policji winnickiej.

Posterunkowi ofiarami zemsty bandytów.

(ab.) Dnia 5. lipca 1924 podaliśmy wyrok rozprawy karnej przeciw 2 posterunkowym Policji Państwowej Michałowi Łęczyńskiemu i Michałowi Bessowi, którzy za rzekome pobicie aresztowanej Julji Merwa celem wymuszenia od niej przysnanie się do winy zostali uznani winnymi zbrodni wymuszenia i zasądzeni każdy z nich na 6 miesięcy ciężkiego więzienia. Wyrok ten wywołał wówczas przygnębiające wrażenie, że w naszej Policji znajdują się jednostki, zdolne do takich czynów.

Tymczasem obrońca zasądzonych adw. dr. Józef Koch wniósł zażalenie nieważności i zdołał wykazać, że posterunkowi padli ofiarą ramsty bandy złoczyńców z powiatu winnickiego, dla których ci dwaj

posterunkowi byli postrachem, Sąd Najwyższy zniósł zasadzający wyrok jako nieważny, wobec czego odbyła się 10. bm. ponowna rozprawa przed Trybunałem karnym we Lwowie. Oskarżonych bronił adwokat Dr. Józef Koch, który przez odpowiednie krzyżowe pytania skierowane do rzekomo poszkodowanej Julji Merwa, uzyskał od niej samej takie odpowiedzi, które wykazały całą kłamliwość jej do tychczasowych zeznań. Trybunał po rozprawie trwającej od godz. 9-ej rano do godz. 8-ej wieczorem wydał wyrok uwalniający obu posterunkowych od winy i kary.

Mamy nadzieję, że zawieszeni w służbie posterunkowi powołani będą do spełniania swych obowiązków.

Kolebka polskiej nafty uzdrowiskiem.

Słoboda Rungurska jako letnisko. — Eksploatacja źródeł solankowych i siarczanych. Budowa sanatorium i domków-ogrodów. — Wymarzone warunki klimatyczne. — Widoki rozwoju.

(Od naszego koresp.)

Kołomyja, w czerwcu. W Słobodzie Rungurskiej, kolebce polskiego przemysłu naftowego, założonej przez Stanisława Szczepanowskiego, ma powstać letnisko, zorganizowane przez specjalne konsorcjum. Konsorcjum to, złożone przeważnie z

ludzi ze sfer inteligencji, oparte o kapitał rodzimy, postawiło sobie za zadanie wyzyskanie do celów zdrowotnych bogactw mineralnych, w jakie obfituje Podkarpacie, a w głównej mierze źródeł solankowych i siarczanych. W planie przewidziana jest budowa

sanatorium, jakoteż budowa domków rozrzuconych po ustroniach leśnych.

Dzięki inicjatywie i przedsiębiorczości ludzi dobrej woli, stanie się uroczą Słoboda, będąca jednym z najlepszych punktów wyjścia dla wycieczek w Karpaty Wschodnie, ośrodkiem wzmożonego ruchu turystycznego i źródłem zdrowia dla naszej inteligencji. Położona wśród wzgórz, dochodzących do 800 m. wysokości, w niedalekiej odległości od wysokich gór Beskidu Wschodniego, obdarzona niezmiernie łagodnym i słonecznym klimatem, okolona ogromnymi połaciami lasów bukowych i świerkowych, ma Słoboda cudowną wiosnę, której nie znają okolice położone wyżej, niezmiernie malowniczą i pogodną jesień, obfitującą w motywy malarskie, suchą, śnieżną i pogodną zimę (tereny dla nart w pobliżu szczytów jak Rokieta i inne, nie mają wprost równych sobie), — nie mówiąc o lecie, które przy znacznej piękności tak wschodnio-karpackich nigdzie może w Karpatach nie posiada tyle uroku, co tutaj. Kto zna Słobodę i jej niezapomniany wdzięk, ten musi uznać, że ma ona szanse szybkiego wybicia się na jedno z pierwszych miejsc pośród letnisk polskich, a w szczególności górskich, do czego przyczyni się także ta okoliczność, że kolej znajduje się w miejscu.

Słoboda Rungurska, jako pierwsza kopalnia nafty dawała skarby ziemi i bogactwo. Teraz, nim przemysł naftowy wkroczy na nowe tory odrodzenia, Słoboda będzie źródłem zdrowia. Jeśli organizatorom uda się uniknąć wszystkich pomyłek, błędów i grzechów, które przeważnie popełnia się u nas, tworząc letniska, Słoboda jako uzdrowisko może mieć przed sobą przyszłość wielką. M.

TRZECI KONGRES ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Warszawa, 12 czerwca. (Tel. G. P.) Wczoraj rozpoczął się tu pod przewodnictwem posła Kwapińskiego obrady trzeciego kongresu klasowych Związków zawodowych. Pierwszy przemawiał w imieniu amsterdamskiej międzynarodówki Związków narodowych Sassenbach. Stwierdził on, że międzynarodowy ruch zawodowy doznał osłabienia. Delegat robotników szwedzkich zaznaczył, że szwedzka partja socjalistyczna, która już po raz trzeci tworzy rząd, liczy 104 posłów i 52 senatorów. Porzucono projekt komisji dla połączenia międzynarodowego ruchu zawodowego, to znaczy czerwonej międzynarodówki moskiewskiej z międzynarodówką amsterdamską.

POJEDNANE WALKIRJE.

Wiedeń, 12. czerwca. (Tel. G. P.) Dziennik donoszą, że zatarg między artystkami opery państwowej Jeritzą a Olszewską został załagodzony przez złożenie przez obie strony oświadczenia. Olszewska pozostanie nadal członkiem opery państwowej we Wiedniu.

Nowe krachy w Niemczech.

Wiedeń, 12. czerwca. (Tel. G. P.) „N. Fr. Presse” z Berlina: Mimo kilkukrotnych zaprzeczeń utrzymuje się na tut. giełdzie upórzywie pogłoska, że koncern Wolffa znajduje się w takich samych trudnościach finansowych jak koncern Stjnesa. Mówią również o trudnościach pewnego wielkiego towarowaroweg w Hamburgu, oraz o zachwianiu się towarzystwa doków okrętowych Reicher i Spieg. Firma ta ma dzisiaj wydać ostatnich 400-tu robotników i zamknąć doki. Na giełdzie nowojorskiej spadły prawie wszystkie papiery niem. w związku z sytuacją na giełdzie berlińskiej.

ZGROMADZENIE CZŁONKÓW KASY CHORYCH DLA MISTRZÓW.

Walne zgromadzenie członków Kasy chorych dla mistrzów we Lwowie, odbyło się pod przewodnictwem prezesa Izby p. Józefa Schirmera i w obecności naczelnika Izby p. Andrzeja Ptaszka. Zebranie uchwalilo w myśl referatu p. Ilasiewicz statut Kasy chorych, a na wniosek p. Ptaszka wpisowe w kwocie 10 złp. z tem, że kwota ta może być wpłaconą w dwóch ratach. Do tymczasowego Zarządu Kasy na wniosek Prezydium Izby weszli pp. Ilasiewicz Władysław, Tomaszek Jan, Kysiak Teodor, Soltys Władysław, Gottfried Jakób, Izyk Franciszek, Strzolecki Karol, Neuwelt Rudolf, Gizin Władysław, Kolesa Stanisław, Florsch Jan.

Kasa przyjmuje na członków nie tylko mistrzów miasta Lwowa, ale wszystkich mistrzów osiadłych w Okręgu Izby Rezydencjonalnej lwowskiej.

Nad teatrami lwowskimi zawisły ciężkie chmury.

Co dziś zadecyduje subkomitet komisji teatralnej?

() W dniu dzisiejszym zbierze się subkomitet Komisji teatralnej na naradę w sprawie teatrów miejskich. Jak wiadomo bowiem, Rada miejska na posiedzeniu poświęconem sprawom dalszego prowadzenia teatrów zadecydowała zwinąć jednego z teatrów z tem, że Komisja teatralna ma się zastanowić nad kwestją,

który z teatrów ma być zredukowany,

oraz w jaki sposób w pozostałych dwóch teatrach mają być umieszczone poszczególne działy sztuki. Po rozpatrzeniu tej sprawy Komisja teatralna ma przyjąć z odpowiednimi wnioskami przed pełną Radę, która dopiero rozstrzygnie ostatecznie tę kwestję.

Wobec bardzo podzielonych zdań na odnośnem posiedzeniu Rady miejskiej trudno przewidzieć, jaką decyzję w tej mierze powzięmie subkomitet. Wiele się mówi o zwinieniu Teatru Małego, tem bardziej, że Zarząd Domu Katolickiego wypowiedział miastu najem tej sceny...

Jednakowoż

poważne względy

przemawiają także za tem, aby raczej zwinąć Nowości. Ta kombinacja pozwoliłaby bowiem na wprowadzenie wielkich oszczędności administracyjnych, jakoteż znacznej redukcji personalu, gdyby operetka i opera były jak dawniej prowadzone w jednym gmachu. Względy oszczędnościowe zaś muszą być przy decyzji brane poważnie w rachubę, gdyż

stan finansowy teatrów

lwowskich przedstawia się niemal że rozpaczliwie... Okazuje się, że gospodarka teatralna była prowadzona z niesłychaną nie-

opatrznością i jeżeli miasto ma nadal prowadzić w swoim zarządzie teatry, to musi nastąpić zupełna reorganizacja tej gospodarki.

Wogóle nad kwestją teatralną we Lwowie ciągle jeszcze gromadzą się chmury, które

rozstrzygnięcia ostateczne

w tej mierze osłaniają mgłą tajemnicy. To też obrady subkomitetu pod brzemieniem kryzysu finansowego nie będą bynajmniej łatwe. Z tem większem zainteresowaniem cały ogół kulturalny naszego miasta czeka na ostateczne rozwiązanie tej kwestji.

Po powrocie Reymonta do kraju.

Jego zacisze wiejskie i małe mieszkanie warszawskie.

Znakomity nasz pisarz bawił w Warszawie tydzień, w przejeździe z Paryża do Kołaczkowa w pow. wrzesińskim w Wielkopolsce. Zdrowie jego poprawiło się znacznie, ale pozostawia jeszcze wiele do życzenia. Lekarze zalecili mu odpoczynek kompletny na wsi, do czego doskonale nadaje się piękna rezydencja wiejska Reymonta.

Pałac w Kołaczkowie budovali hr. Dąbscy. Przed wojną trafił on do rąk komisji kolonizacyjnej, a podczas wojny służył za przytułek jeńcom francuskim.

Pałac zdewastowano w okropny sposób. Doprowadzenie go do dzisiejszego kwitającego stanu kosztowało wiele wysiłków i pieniędzy.

Utrzymanie tego pięknego budynku w szlachetnym stylu Stanisławowskim było w dzisiejszych warunkach nad siły. Wł. St. Reymonta.

Dopiero nagroda Nobla pozwo-

liła naszemu pisarzowi porzucić dreczącą go myśl o konieczności sprzedaży tego pięknego zakątka.

Pp. Reymontowie zabawią w Kołaczkowie do września, poczem przenoszą się na stałe do Warszawy.

Podczas krótkiego pobytu w stolicy nie zamykały się drzwi w skromnem mieszkaniu pp. Reymontów w kamienicy Gebethnera i Wolffa. Wszyscy koledzy i znajomi pragnęli uściskać zacną dłoń naszego wielkiego pisarza. Wychodzili niestety z wrażeniem, że Reymont bardzo jest przemęczony i że życzyć mu należy przedewszystkiem pełni sił i powrotu do zdrowia.

Wierzmy, że w cichem kołaczkowskim ustroniu Reymont wypocznie po trudach i tryumfach paryskich i będzie mógł zabrać się do owocnej swej, a tak potrzebnej nam pracy.

Przez tor kolejowy... do aresztu.

Nie wolno spać ować po planie kolejowym.

Dowiadujemy się, że w związku z zarządzeniami, wydanymi w interesie bezpieczeństwa ruchu kolejowego z powodu zaszłych ostatnio zbrodniczych wypadków zaostrzyły władze kolejowe zakaz chodzenia po torach kolejowych i terenie kolejowym.

Osoby niepowołane mają dostęp jedynie i wyłącznie do miejsc

przeznaczonych dla użytku publiczności. W razie nie stosowania się do powyższego zakazu będą osoby odnośnie bezwzględnie przytrzymywane i oddawane do dalszego urzędowania stacyjnemu organom kolejowym lub najbliższemu posterunkowi policji państwowej.

Przegląd prasy.

„Warszawianka” w artykule prof. Strońskiego, omawiającym reformę rolną, tą najpoważniejszą bolączkę naszego pisma, pisze w ten sposób:

„— Ustawodawstwo rolne, które związało samorzutną i dobrowolną parcelację, szło przeciw życiu i nie dało żadnych zgoła wyników. Trzeba wyjść z tego zaczarowanego koła zakazu i bezwładu. Ziemi ofiarowanej na sprzedaż jest podostatkiem, a trzeba tylko podeprzeć nabywców oraz zapewnić rzeczywistą wydajność i szerokie rozmiary ruchu parcelacyjnego na rzecz gospodarstw mniejszych, ale zdolnych do życia i do umiejętnej pracy, a nie na marnotrawstwo.

I w tem dążeniu można się ucziwie pogodzić, bez gwałtu, bez podrywania pojęć prawnych, bez niszczenia warsztatów pracy, bez podrywania zagranicą zaufania do naszego kraju.

To jest proste, skuteczne, zdrowe.

„Kurjer Polski” porusza nieźmiernie ciekawą dla naszych stosunków kwestję istnienia „rdzennych Rosjan” w Polsce, Naturalnie sprawę tą podzielił organ naczelny S-Rów „Dziś”, wychodzący w Berlinie. Otóż S-Rzy, na wszelki wypadek już dzisiaj, starają się narzucić całej narodowości ruskiej (nie rosyjskiej) miano „rdzennych Rosjan”, aby w odpowiedniej chwili wchłócić ich w objęcia Wielkiej Rosji.

Oto co pisze o tej sprawie „Kurjer Polski”:

„Istotnie na terytorjum Małopolski Wsch. jest grupa polityczna, tak zwana moskalofilska lub staro - ruska, której członkowie za czasów b. monarchji Habsburskiej przejęli się kulturą rosyjską i uważają się za Rosjan. Ilość tych dzieci duchowych hr. Bobrińskiego i władcy Eulogjusza jest bardzo nieznaczna i opieranie na nich twierdzenia o terytorjum mniej szosci narodowej rosyjskiej w Polsce jest poprostu absurdem.

Cytowany przez p. Pietriszczewa organ emigrantów w Filadelfji, nazywa tak jak za dawnych carskich czasów Ukraińców „mazepińcami”. Tak właśnie pisało o Ukraińcach „Nowoje Wremja”.

*

„Gazeta Poranna 2 grosze” w artykule wstępnym pt.: „Najważniejsze zagadnienie”, przytacza strzeszczenie nowego posła Anusza w dyskusji nad ustawą o organizacji najwyższych władz Obrony Państwa:

„Poseł Anusz, który przemawiał jako rzecznik lewicy, ze szczerością, godną uznania podkreślił, iż armja jest tym organizmem swoistym, w którym znajduje swój ostatni przytułek idea monarchiczna, idea jednowładztwa. Demokracja — zdaniem tego rzecznika lewicy — musi się z tem pogodzić, że armja jest oparta na fundamentach pierwiastku monarchicznego. Albowiem tylko przy takiej organizacji, armja jest silna i zdolna do obrony republikańsko - demokratyczno - wolnościowych instytucji. Ponieważ zaś cechą charakterystyczną tych instytucji jest ich zmienność, płynność, zależność od prądów opinii i koniunktur parlamentarnych, przeto, zdaniem tychże przedstawicieli lewicowego militarizmu, armję należy wydzielić w organizm osobny od zmiennych prądów i koniunktur chwili niezależnej!!

Proszę o głos!

Uzdrowiska krajowe rozwinęły w tym roku kampanję na wielką skalę, by zapewnić niedowierzający ogół, że zastępują w zupełności „bady zagraniczne”. Cóż z tego, kiedy postępowanie zarządów jest nadal w najwyższym stopniu prowincjonalne. A mianowicie: Zarząd Rymanowa, który tamtego roku miał bardzo słaby sezon, na zapytanie moje o ceny mieszkań itd., nie raczył wogóle odpowiedzieć. Zaznaczyć trzeba, że jedyne na świecie uzdrowisko dla leczenia i wyleczenia gruźlicy chirurgicznej, Leysin w Szwajcarii, wysyła na żądanie odwrotną pocztą cały tom o uzdrowisku wraz z niesłychanie grzecznym listem dyrektora. Dr. Bez.

NADESLANE.

Zakład denistyczno-techniczny
MAKSYMILIAN MOHR

b. asystent i kierownik Dra Wachlowskiego
ul. Podleskiego 9, parter.
Dla urzędników 50 proc. zniżki za okazaniem legitymacji. 2872

Starania o wynalazki kolejowe.

W celu zachęty ogółu pracowników kolejowych do wspólnej pracy wedle sił i możliwości w naprawie i postępie kolejnictwa, ogłosiło Ministerstwo kolei stałe periodyczne konkursy na wszelkiego rodzaju wynalazki, projekty i wnioski, zmierzające ku osiągnięciu lepszych wyników pracy lub oszczędności w robociznie i materiałach. W konkursach tych mogą uczestniczyć wszyscy pracownicy kolejowi, niezależnie od zajmowanego stanowiska, tak etatowi, jak i nietatowi. Przedłożone do konkursu wynalazki, projekty i wnioski będą rozpatrywane dwa razy do roku, w styczniu i lipcu, przez osobną komisję, składającą się z fachowców, wyznaczonych przez Ministerstwo kolei. Wynalazki uznane za pożyteczne, będą odpowiednio wynagradzane.

NADESLANE.

Już nadszedł wielki transport wszelkich

F U T E R

konfekcjonowanych i w szórkach

do magazynu i pracowni futer

St. STĘPKOWICZA

Lwów, pl. Trybunalski I. 1.

Zakład wykonuje wszystkie zamówienia z uwzględnieniem najnowszej mody dla Pań i Panów sumiennie po cenach niewygórowanych. Przewornie zaleca zamawiać futra oraz uskutecznić wszelkie przeróbki i naprawy w sezonie najtańszym letnim. 3300

Proszę żądać prospektu warunków kredytowych.

Włóczęga w łachmanach -- znany miljoner.

Dziwactwo zrażonego do świata bogacza.

Drugorzędna, dosyć zaniedbana droga, prowadząca z Bayonny w kierunku do Hiszpanji przed miesiącem szedł włóczęga bez kapelusza z wielką rozczochraną czupryną i dawno nieczesana broda.

Dwóch żandarmów konnych z Bayonny, patrolujących po okolicy, widząc nieznaną sobie postać, zapytali o papiery. Włóczęga okazał je natychmiast. Papiery na nazwisko Jana Clomela „bez określonego zajęcia“, okazały się w porządku. Zapytany, czy ma przy sobie odpowiednią ilość gotówki, wymaganą prawem, by nie zostać uznany oficjalnie za włóczęgę i nie dostać się za włóczęgostwo do kozy, Clomel pokazał kilkadziesiąt franków i pozostawiony w spokoju, powędrował dalej.

Na tym byłby się zakończył najbanialniejszy pod słońcem fakt, gdyby nie

okoliczność, która się zdarzyła w kilka dni później.

w biurze pocztowej w Bayonnie. Jeden z żandarmów przyszedł na pocztę po odbiór korespondencji urzędowej. Przy sąsiednim okienku ów włóczęga okazał kilka przekazów telegraficznych na łączną sumę 50.000 fr.

Urzędnik pocztowy przejrzał legitymację, znalazł ją w porządku, a nie mogąc pogodzić w myśli wyglądu odbiorcy z wysoką sumą, która mu się należała, zwrócił pytający zwrok na żandarma. Ten, podejrzewając

coś niezwykłego,

zaprowadził włóczęgę do policji, gdzie zrozumiawszy ciekawość stróżów bezpieczeństwa została zaspokojona.

W młodości Jan Clomel, bogaty już po ojcu, wzbogacony jeszcze więcej jako jeden z większych farmatorów holenderskich, doznał podobno wielu zawodów i przykrości od ludzi. Nie stał się jednak mimo to mizantropem, ale postanowił prowadzić oryginalny sposób życia.

Od kilku lat

przebiega nieszo cały świat.

nędznie ubrany, prowadząc życie włóczęgi.

Sypia po stodołach, czasami na stogu siana w polu. Twierdzi, że taki tryb życia na wolnym po-

wietrze, wpływa znakomicie na zdrowie. I rzeczywiście, pomimo pięćdziesiątki z okładem, Clomel jest barczysty, zdrowy i zawsze doskonałego humoru. W swych nieustannych wędrówkach obcuje przeważnie z ludźmi ubogimi, gdzie zachodzi potrzeba, tam śpieszy zawsze z doraźną pomocą, umiając zawsze zrećnie upozorować tę nieoczekiwaną pomoc.

Czasami dla upewnienia się o marności blichtru wielkoświatowego

życia, goli brodę, przyprowadza do porządku czuprynę i ubrany w ostatniej mody frak, spędza kilka wieczorów w wielkich palace-hotelach europejskich, po czym wraca do ulubionego trybu wędrownego życia. Aresztowany w Bayonnie, musiał zdradzić swe incognito, prosząc komisarza policji o dyskrecję. Atoli wkrótce wiadomość o tym oryginalnym włóczędze miljonerze dostała się do prasy i obecnie Clomel, unikając tłumy reporterów, zapadł jak pod ziemię.

Triumf muzyki polskiej w Paryżu.

Paryż, 12 czerwca. (Tel. G. P.) Program wczorajszego Festiwalu muzyki polskiej, umiejętnie opracowany przez dyr. Miynarskiego, przy skutecznym poparciu ambasadora polskiego w Paryżu, został wykonany w sposób godny podziwu. Utwory symfoniczne jak rapsodia litewska Karłowicza i koncert Szymanowskiego osiągnęły olbrzymi sukces. Utwory polskie z XVI, XVII. wieku wykonane przez chóry, cieszyły się niezwykłym powodzeniem. W czasie przerwy prezydent Doumergue złożył dyr. Miynarskiemu serdeczne życzenia z powodu pięknego ułożenia i wykonania programu.

Trup wykopany na cmentarzu zastąpił żywego człowieka.

Romantyczne dzieje kochliwego szefa i pięknej stenotypistki.

(f) W życiu bywają sytuacje tak zawiązane, że mogą stanowić gotowy scenariusz do interesujących filmów. Oczywiście, jeśli, ktoś jest przytem z zawodu aktorem, potrafi te sytuacje ukształtować jeszcze bardziej zajmująco.

Niejaką Fajlsted, zamożny przemysłowiec z Wisconsin,

miał nadobną „maszynistkę“

panne Dorę Anderson, która oprócz sztuki pisanja na maszynie, posiadała także nieprzeciętny talent sceniczny, który ujawniała w przedstawieniach amatorskich, grając ze szczególnym upodobaniem role amantek. Z powodu żywego temperamentu i jasnego, słone-

cznego śmiechu, panna Dora zdobyła sobie przydomek

„promyka słonecznego“.

Promyk ten oświecał dość intensywnie pana Fajlstedę i rozgrzewał go coraz bardziej. Szef wraz z piękną maszynistką

uczęszczali pilnie do kina,

gdzie w ciemności uczucie ich wzajemne rozkwitało coraz silniej. Wreszcie — zapewne pod wpływem sensacyjnego filmu — oboje powzięli silne postanowienie:

zniknąć ludziom z oczu i rozpocząć nowe życie.

Na przeszkodzie stało tylko to jedno,

że młster Fajlsted był już żonaty. Ale od czegoż pomysłowość, podsycona wspomnieniem sytuacji filmowych? Pewnego razu oboje zakochani, w nocy, wykopali świeżego trupa na cmentarzu,

położyli go do łóżka Fajlstedę, następnie dom podpalił i zniknął. Gdy żona Fajlstedę zawiadomiono o nieszczęściu, przybyła na miejsce z willegiaturą,

obejrzała zwałone szczątki.

rozpoznała w nich swego męża i uroniwszy parę rzewnych łez, zgłosiła się w towarzystwie asekuracyjnem o wypłatę wysokiego ubezpieczenia, co się też stało.

Tymczasem romantyczna parka osiadła pod zmienionemi nazwiskami w ustronnem miasteczku kalifornijskiem, gdzie zaczęła nowe życie. Ale idylla nie trwała dłużej nad

pięć lat.

Towarzystwo asekuracyjne, nie mogąc przeboleć straty wysokiej premji i mając pewne wątpliwości co do szczegółów zgonu mr. Fajlstedę, wszczęło skrupulatne śledztwo, które zwołna doprowadziło do wykrycia prawdy. Fajlsted i jego „promyka słoneczny“

zostali aresztowani i skazani na więzienie.

Ale teraz wyłonil się nowy kłopot: Panj Fajlsted jako „niepocieszona wdowa“ oczywiście wkrótce wyszła za mąż i obecnie — po wykryciu afery — znalazła się w pozycji bigamistki. Wobec tego musiała teraz starać się o rozwód, a uzyskawszy go —

poślubiła powtórnie swego drugiego męża.

Tymczasem kochankowie przesiedli parę tygodni w więzieniu i zostali warunkowo wypuszczeni na wolną stopę. Pierwsze ich kroki z więzienia skierowane były do urzędu, gdzie zawarł formalne małżeństwo.

Historja ta zrobiła duże wrażenie. Nie brakło słusznych uwag, że wszystko to mogło się odbyć całkiem „po dobremu“ bez całego incydentu

z wykopaniem trupa i z podpaleniem domu. Ale cóż? Zakochani mają tę właściwość, że dają do celu bocznemi ścieżkami i chcą spożyć zakazany owoc z pieprzem niezwykłości. Zwłaszcza, gdy często chodzą do kina.

Dobra a tania książka dla każdego!

„Książka to przyjaciel! Smutne jest życie bez przyjaciela, smutne jest życie bez książek! A dom bez książek — to ciemna jaskinia.

Chcąc umożliwić każdemu posiadanie własnych książek i własnej domowej Biblioteki, „Biblioteka Domu Polskiego“ wydaje za rekordowo niską cenę 40 GROSZY, w prumeracji z przesyłką do domu, tom w niczem nieustępujący wydawnictwom droższym.

Biblioteka Domu Polskiego wydaje co dziesięć dni tom zawierający do 180 stron druku w trójbarwnej, efektownej a trwałej okładce.

Biblioteka Domu Polskiego wydaje tylko nieprzemijającej wartości utwory autorów polskich i obcych, uwzględniając jednak przede wszystkim pisarzy polskich.

Biblioteka Domu Polskiego dotychczas wydała 15 tomów następujących autorów: I. J. Kraszewskiego, Winc. Kosiakiewicza, M. Rodziewiczówna, A. Ossendowskiego, Henryka Rzewuskiego, Wołodego Skiby, Mieczysława Smolarskiego, Andrzeja Struga, Wincetego Rapackiego, Edwarda Słoińskiego i innych.

W przygotowaniu utwory: Kazimierza Przerwy-Tetmajera, K. Laskowskiego (Ela), Artura Gruszeckiego, T. Jeża, M. Wierzbińskiego, J. Maciejewskiego, Z. Kaczkowskiego, J. Korzeniowskiego i innych.

Pr numeratorzy nasi dojsć mogą z czasem do posiadania wartościowej biblioteki domowej za nadzwyczaj niską cenę, nie uszczuplającą w niczem ich budżetu domowego, gdyż prumerata wynosi

kwartalnie (za 9 tomów) 3 zł. 60 gr.
półrocznie (za 18 tomów) 7 zł. 20 gr.
rocznie (za 36 tomów) 14 złotych.

Wysyłający Prumeratę mogą otrzymać komplety od pierwszego tomu.

Wpłacający prumeratę roczną (14 złotych) otrzymają w listopadzie br. ozdobną szafkę na 100 książek Biblioteki Domu Polskiego, darmo. — Szafka ta w kopiańskim utrzymana stylu, będzie naprawdę ozdobą każdego domu.

Prumeratę wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. 9779, (Biblioteka Domu Polskiego — Warszawa, Nowowiejska 27), lub przekazem pocztowym na powyższy adres. 3180-4

BIBLIOTEKA DOMU POLSKIEGO
Warszawa, Nowowiejska 27.

ANGLO - NIEMIECKO - FRANCUSKI SYDNDYKAT ŻELAZNY.

Berlin, 12 czerwca. (Tel. G. P.) „Vossische Ztg.“ dowiaduje się, że toczące się rokowania między ciężkim przemysłem francuskim a niemieckim doprowadziły do dyskusji nad utworzeniem syndykatu żelaznego, któryby objął nietylko Francję, Niemcy, Belgię i Luksemburg, ale także i Wielką Brytanię. Dziennik podkreśla, że przedstawiciele przemysłu francuskiego udają się do Londynu, gdzie odbędzie się dalszy ciąg rokowań przy udziale przemysłowców angielskich.

Tajemnicza Dinora -- morderczyni dzieci.

Rozprawa sądowa i dochodzenia detektywów nie wyjaśniły ponurej tajemnicy pięknej Nantejki.

Ciekawy proces rozgrywał się niedawno we Francji w departamencie Lot et Garonne.

Na ławie oskarżonych zasiadali doktor Galou i jego żona Dinora, tajemnicza Dinora, jak ją nazywały dzienniki francuskie, roztrząsające w szeregu artykułów motywy dziwnych „zbrodni“ popełnianych przez tę kobietę... Gdyby sprawa Galou miała miejsce w średniowieczu, to

dziwna ta kobieta o ogromnych, płonących jakimś niesamowitym ogniem oczach byłaby z pewnością oskarżona o praktyki czarnoksięskie i spalona na stosie.

W oświeconym wieku 20-tych napróżno medycyna i jurysprudencja usiłowały odpowiedzieć na pytanie, jakie powody skłaniały Dinorę Galou, że od lat dwu dziesięciu rozmaitymi podstępami przywłaszczała sobie cudze dzieci i odawiała je jako swoje własne, otaczała przez pewien czas najczulszą opieką, by potem porzucić je naksztalt rodziców z bajki o Jasiu i Małgosi i brać znowu inne maleństwa pod swe skrzydła

Przeszłość Dinory

jest wielce awanturnicza. Współoskarżony, jej obecny małżonek, doktor Galou, dopiero w ostatnich latach związał się z jej losem i został wciągnięty do karygodnych poczynań. Winą jego jedyną zdaje się być bierna zgoda na postępek żony.

Piękna Nantejka,

jak nazywano Dinorę przed laty dwudziestu, pochodząc z niższej warstwy ludności, od wczesnej młodości już piła pełnym haustem z kieliszka życia, przy czem nie zbywało jej na fantazji. Występowała pod nazwiskiem Maud Sanderson i mieniła się kuzynką słynnej artystki Sybilli Sanderson.

Później nieco podawała się za

kuzynkę Piotra Lotifego, następnie awansowała do tytułu markizy de Presles, księżnej do Keroulen, hrabiny d'Aoste a wreszcie księżniczki indyjskiej. Rzeczywistość była mniej świetna, a ponieważ Dinora wykorzystywała swe tytuły do rozmaitych oszustw i szantaży, zatem sądy miały z nią niejednokrotnie do czynienia.

Niemniej znajdowała zawsze łatwowiernych. A jeżeli rodzina doktora Galou zgodziła się na jego związek z Dinorą, to stało się to także pod wpływem jej opowieści, że

jest wnuczką maharadży indyjskiego,

po którym czeka ją w przyszłości ogromne dziedzictwo.

Nie sposób wyliczać wszystkich fantastycznych opowieści Dinory, jak np. tę, że dziadek maharadża miał przybyć na jej ślub, który się odbył podczas wojny światowej, lecz jego

przepiękny jacht został zombardowany,

przez flotę angielską, wskutek czego dziadek zamiast na ślub wnuczki pojechał ze skargą do wicekróla Indji.

Co jest najciekawsze dla sprawy, to, że Dinora potrafiła wmówić w swego męża, że dziadek jej tak szalenie lubi dzieci, że aby mu się przypodobać musi ich mieć ze... dwadzieścioro...

Tu się zaczyna jej dziwny proceder.

Umieszczała od czasu do czasu w dziennikach paryskich anonse, że bezdzietne, zamożne małżeństwo przyjmie za swoje nowonarodzone dziecko za wynagrodzeniem... To też liczne były matki nieślubne, które szły na lep tych ogłoszeń i powierzały swe dzieci pani doktorowej.

W ten sposób, jak śledztwo wykazało, około 30 dzieci wzięła

ona na wychowanie... Lecz dziwnym trafem

niemal wszystkie dzieci umierały w krótkim czasie,

inne znów ginęły gdzieś w niewytłumaczony nawet przez śledztwo sposób, a pani Galou i jej mąż ze łzami w oczach przed sądem stwierdzają, że otaczali je najserdeczniejszą miłością i opieką.

W czasie śledztwa wyszło zresztą na jaw, że

Dinora proceder swój uprawiała jeszcze na długo przed ślubem.

W swoim czasie zawarła znajomość z bogatym przemysłowcem, niejakim M. Germot, którego zawód wymagał długich wyjazdów do wszystkich części świata. Otóż po każdym powrocie dowiadywał się od swej

przyjaciółki, że został szczęśliwym ojcem urodzonego w czasie jego nieobecności dziecięcia. Z dzieci tych została przy życiu tylko jedna dziewczynka, imieniem Michalina, która wzrosła w tem mniemaniu, że jest córką Germota i Dinory.

Gdy Germot przekonawszy się o przewrotności swej kochanki i fingowanych porodach,

porzucił ją, ta również odtrąciła od siebie niepotrzebne jej już teraz dziecko. Michalina poszła na służbę, lecz teraz dopiero, podczas rozprawy dowiedziała się, że ci, których uważała za swych rodziców, byli jej obcy. Rozpacz jej była straszna. W ogóle

podczas rozprawy rozgrywały się tragiczne sceny, także przy zeznaniach matek dzieci, oddanych w troskliwe ręce p. Galou.

Niemniej ani śledztwo, ani rozprawa nie zdołały ustalić, czy Dinora Galou była winna śmierci i zaginięcia dzieci oddanych jej pod opiekę, dlatego sąd skazał ją tylko na 4 lata więzienia. Doktor Galou został uwolniony.

Pogrzeb króla bandytów.

Za trumną kroczyło przeszło 20 tys. różnych przestępców.

(f) Niedawno donieśliśmy z Chicago o olbrzymiej manifestacji, jaką rzezimieszkowie tamtejsi urządzili z okazji pogrzebu jednego ze swych przewódców. — Zdawało się wówczas, iż meły społeczne objęły komendę nad kilkumiljonowym miastem. Policja usunęła się w cień. Za karawanem kroczyli w imponującej masie

wszyscy kasiarze, doliniarze i oszuści chicagocy

w towarzystwie swoich dzierlatek. Żaden milioner nie miał tak wspaniałego pogrzebu, jak bandyta O'Bannion.

W drugi dzień Zielonych Świątek w Chicago odbył się

znów podobny pogrzeb.

Chowano niejakiego Angelo Genno, włoskiego bandyte, noszącego szumne przezwisko „chicagoskie-

go kanoniera“. Był to — po zgonie O'Banniona — niepodzielny król lotrzyków z Chicago. Władze policyjne podejrzewały go o czynny udział w 20 morderstwach.

„Dzielnica zbrodni“

w Chicago, licząca kilkadziesiąt tysięcy zorganizowanych członków, wzięła gremjalny udział w pogrzebie. Na ulice wyległo 20 tysięcy indywiduów, które zazwyczaj nie lubią oglądać światła dziennego.

Władze policyjne musiały zmobilizować wszystkie swe siły,

by zapobiec ekscesom i starciom.

Ten drugi z rzędu uroczysty pogrzeb bandyty rzuca charakterystyczne światło na stosunki bezpieczeństwa, panujące w Chicago.

Sensacyjna książka.

Jan Żyznowski: „Z podglebia“, powieść. Warszawa 1925. Instytut wydawniczy „Biblioteka Polska“.

Powieść sensacyjna, tego nikt nie zaprzeczy. Sensacyjna nie dzięki swej fabule, choć przyznać trzeba, że autor ujął ją w sposób wcale oryginalny, lecz temu, że napisał ją Żyznowski, którego śmierć tragiczna, nie pozbawiona cech romantyzmu, donośnem echem odbiła się w prasie całego świata.

Czy powieść „Z podglebia“ jest dziełem skończonym, czy tylko zapowiedzią na przyszłość? Raczej drugie, niż pierwsze. Żyznowskiego twórczość nie skryształizowała się jeszcze, nie stężyła, niemniej przeto zapowiadała sporo i pozwalała przypuszczać, że pisarz ten zajmie kiedyś wcale poważne miejsce na kartach polskiej literatury.

Niestety, śmierć powaliła

wszelkie horoskopy, rozwiła przesłanki; „Z podglebia“ to pogrobowiec, powieść nie doprowadzona nawet do końca; wydawcy za pozwoleniem rodziny zmarłego autora zakończenie jej zaczerpnęli z nowelki „Omyłka“, która była szkicem do omawianej książki.

Przy czytaniu „Z podglebia“ jedno spostrzeżenie rzuca się czytelnikowi w oczy i przesładuje go uparcie: Żyznowskiego bohater to personifikacja samego autora powieści. Od lat najmłodszych skazany na śmierć suchotnik, spędza lat kilkanaście swego żywota w sanatorjach krajowych i zagranicznych, obserwując skrupulatnie wzrost i spadek gorączki. Zdolność wyczuwania subtelnie u niego, zaostrza się, śledzi więc z systematycznością maniażką najpowszedniejsze przejawy ze swego bezpośredniego otoczenia, każdy drobiazg naświetla z różnych stron, zużywając na jego zbadanie dużo energii i wysiłku mózgu.

Filozofowanie to stanowi zbyt techny balast powieści, która bez owych przewlekłych dysertacji i polemik z samym sobą zyskałaby na spoistości i żywości fabuły.

Najciekawszy jest moment, kiedy sąsiad suchotnika, inwalida bez ręki i nogi, przedrażniony jego cierpieniem, pragnąc skrócić męki biedaka, chwytą go zdrową ręką za gardło z zamiarem uduszenia. Przy czytaniu tej sceny wyrasta przed nami wizja romantycznego zgonu Żyznowskiego i rodzi się cała masa przypuszczeń i domysłów. Najprawdopodobniejszy, że autor rozdział ten swojej powieści pisał już wtedy, gdy ukochaną przez siebie tak bardzo kobietę błagał o skrócenie swych cierpień.

Trójkąt, wprowadzony przez ten do powieści tworzą trzy postaci, ciekawe i oryginalne. Ona, baletnica o przeszłości bardzo dwuznacznej, z pojęciem moralności pozostająca w silnej rozterce, spotyka na swej drodze męż-

czynną, który zaimponował jej siłą męską i zdobył niepodzielnie. Pragnąc uzyskać jakiś fundusik dla kochanki, morduje w Warszawie Niemca, poczem w obawie przed odpowiedzialnością, ucieka do Francji, wstępuje tam do legji cudzoziemskiej i w walkach z Niemcami traci wprawdzie rękę i nogę, zdobywa jednak zaszczytne miano bohatera.

Kochanką jego żyje na czwartaku w Warszawie nadzieją spotkania jeszcze kiedyś w życiu wybranego swego serca, a gdy nędza ostateczna zagląda już jej w oczy, ratuje ją przypadkowy sąsiad, suchotnik, również w niej rozkochany, zmuszony jednak uczucie to ukrywać, widzi bowiem aż nadto jasno, że taki trup żyjący nie zdoła zdobyć względów pięknęj.

Zredukowana baletnica, spędziwszy lat parę z suchotnikiem, jako gorliwa jego opiekunka, wier na dawnemu kochankowi, wyrusza za pieniądze suchotnika do Francji celem odszukania tam bo-

Wielki lot Czytelników „Gazety Porannej“ do Warszawy i z powrotem

Rozegranie turnieju nastąpi już wkrótce.

Turniej Czytelników „Gazety Porannej“ o nagrodę trzech wolnych biletów przelotu aparatem pasażerskim Junkersa linii Aerolot ze Lwowa do Warszawy i napowrót wywołał wśród naszych Czytelników - Prenumeratorów wielkie zainteresowanie. Z rozmaitych stron otrzymujemy bez przerwy zgłoszenia prenumeraty, równoznacznej z prawem wzięcia udziału w losowaniu trzech biletów przelotu do Warszawy.

W ostatnich dniach liczba uczestników tej miłej gry towarzyskiej naszych Czytelników bardzo znacznie wzrosła, co łączy się z faktem, iż wkrótce już będziemy musieli zamknąć listę zgłoszeń nowych Czytelników-Prenumeratorów i przystąpić ostatecznie do losowania.

Losowanie wygranych trzech biletów przelotu

Lwów—Warszawa i napowrót odbędzie się bardzo uroczyście w obecności notariusza. Termin odlotu tych, którzy wygrać wolne bilety jazdy oznaczymy już dokładnie w dniach najbliższych. W każdym razie odlot trzech naszych Czytelników-Prenumeratorów nastąpi w drugiej połowie czerwca.

Przypominamy, że głównym warunkiem wzięcia udziału w losowaniu jest wpłacenie prenumeraty miesięcznej na czerwiec 1925, względnie kwartalnej na czerwiec, lipiec i sierpień 1925. Dwie wygrane przypadną dwóm Czytelnikom - Prenumeratorom miesięcznym, jedna wygrana o ile padnie na Czytelnika-Prenumeratora kwartalnego będzie powiększona w ten sposób, że oprócz wolnego przelotu

i bezpłatnego pobytu w Warszawie w jednym z pensjonatów,

haterskiego legionisty. Oddają go jej jako okaleczonego strasznie inwalidę. Ona zjeżdża z nim do kraju na chwilowo opuszczony czwartak i po wielu godzinach udreki i rozmyślań, postanawia dla odkupienia grzechów młodości służyć obu: inwalidzie i suchotnikowi, w roli samarytanki.

Legionista wraca jednak do sił i pragnień zmysłowych. Natknąwszy się na opór czy wstręt kochanki do „kulasa“, odbiera sobie życie. Nieco wcześniej i suchotnik kończy swe męczarnie. Pokutnica zostaje na świecie samotna.

Powieści — jak już zaznaczyliśmy — Żyznowski dokończyć nie zdołał, nie wiemy więc, jaki bieg życia zamyślał w dalszym wyznaczyć ciągu bohaterce oryginalnego trójkąta. „Z podgiebia“ wróżyło pięknie o karierze literackiej jego autora. Jako pogrobowiec zasługuje na poznanie i choćby ze względu na osobę twórcy swego, zdobędzie niezawodnie wielką poczytność.

— mre. —

Prenumerator kwartalny otrzyma od „Gazety Porannej“ jeszcze kosztowny upominek w postaci wytwornego necessairu podróżnego.

Nawiązaliśmy już wstępne rokowania z pensjonatem p. Lucyny hrabiny Stadnickiej w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 87. Do pensjonatu tego po wylądowaniu

na lotnisku linii Aerolot w Warszawie

trzech naszych Czytelników-Pre-

numeratorów zostanie przewiezionych samochodem i przez trzy dni zamieszka w pensjonacie p. hrabiny Stadnickiej jako goście „Gazety Porannej“.

Z dniem dzisiejszym przystępujemy już z całą energią do prowadzenia akcji na rzecz turnieju naszych Czytelników o bilety wolnego przelotu do Warszawy i zapraszamy szerokie masy do wzięcia udziału w tej interesującej grze towarzyskiej.

Lista Nr. 7

Czytelników-Prenumeratorów „Gazety Porannej“ dopuszczonych do losowania w turnieju o nagrodę 3 wolnych biletów jazdy samolotem Lwów-Warszawa i napowrót

578. Hirsch H.
579. Hirschtitt.
580. Hofman Karol.
581. Horodyska Jadwiga.
582. Hrehorowicz Leon.
583. Hubert Antoni.
584. Hüttner S.
585. Hykowa Marja.
586. Jabłońska Pawlina.
587. Ignarski Józef.
588. Jagoszewski Seweryn.
589. Janisiówna Helena.
590. Jankiewicz Jan.
591. Jarosiewicz.
592. Jaroszewski Karol.
593. Jarzymowski Józef.
594. Jasińska Marja Lucja.
595. Jastrzębski Jan.
596. Jaworski Felicjan.
597. Jedynakiewicz Edmund.
598. Jorgen Jan.
599. Jun Józef.
600. Jurczenko Juljan.
601. Kaczowski Franciszek.
602. Kaczyński Władysław.
603. Kalinowski Jakób.
604. Kalinka F.
605. Kalita Adam.
606. Kasyno oficerskie 43. pp. strz.

kres.
607. Kasyno raf. nafty Jedlicze.
608. Kasyno urzędnicze rafin. nafty Libussa.
609. Kasyno urzęd. tow. naft. „Olej skalny“.

610. Kaszycki Andrzej.
611. Kaszyński dr. Stanisław.
612. Kędziński Marjan.
613. Kibitzowa Marja.
614. Kikenis Fryderyka.
615. Kimmelman Oswald.
616. Dr. Kintzi Artur.
617. Kirscher.
618. Kiszczakowska K.
619. Klasten dr. Aleksander.
620. Klatka Jan.
621. Klimaszewski Władysław.
622. Klinger Wilhelm.
623. Kochanek Stefan.
624. Dr. Kolischer.
625. Konopka Mikołaj.
626. Konopacki Józef.
627. Kop. nafty „Mierniki“.
628. Koraczewski Władysław.
629. Korewicki Józef.
630. Kotłarczuk Antoni.
631. Kowal Józef.
632. Kowarzyk Jan.
633. Koział Jan.
634. Kozłowski Władysław.
635. Kret S.
636. Krosińska Józefa.
637. Kruczek Ignacy.
638. Krzysztofowicz Jan.
639. Krzysztofowicz Marjan.
640. Krzyżak Wł.
641. Prof. Krzyżanowski Czesław.
642. Inż. Krzyżanowski.
643. Krzyżanowski Adam.
644. Kuberczykowa Marja.
645. Krupkowa Helena.
646. Kubrakiewicz Władysław.
647. Kühnberg Ignacy.
648. Kulczycki A.

649. Kulczycki Kasper.
650. Kurkowski Wincenty.
651. Kwiatkowski Wilhelm.
652. Laufer Karol.
653. Langiner A.
654. Lauterbach Wiktor.
655. Lenart Józef.
656. Lepki Teodor.
657. Lesch Leon.
658. Leszczyński Konstanty.
659. Dr. Juliusz Lew.
660. Lewicki Tadeusz.
661. Liebhart Eugenjusz.
662. Lisikiewicz Emil.
663. Lissowski.
664. Löw. Henryk.
665. Lubieniecki Marcin.
666. Łukasiewicz Stefan.
667. Magistrat, Śniatyn.
668. Majowski Jan.
669. Makowiecki S.
670. Mał. Zakład odzieży.
671. Mańkowska Aniela.
672. Marana Grzegorz.
673. Marek Władysław.
674. Mazur Mikołaj.
675. Melchert Kazimierz.
676. Melchert Kazimierz.

677. Kap. Mirkowski Michał.
678. Młodecki Władysław.
679. Mr. S. Mościskier.
680. Moszoro Grzegorz.
681. Moszyński Erazm.
682. Mróz Edward.
683. Muszyński Mieczysław.
684. Myszkowski Aleksander.
685. Nestor Salomon.
686. Nikorowicz Józef.
687. Numerow, Główny dworzec.
688. Offe S.
689. Okręgowa Magazyny kolejowe.
690. Oleksiński Jerzy.
691. Olinkiewicz Piotr.
692. Olszański Andrzej.
693. Oster Stanisław.
694. Dr. Ostersetzer Wilhelmina.
695. Radca Ostrowski.
696. Ostrowski Władysław.
697. M. Paszkiewicz.
698. Pawłaczek Kazimierz.
699. Pawluk Teodor.
700. Dr. Petzner Edward.
701. Pfeifer Karol.
702. Piasecka Marja.
703. Piecuch Stanisław.
704. Pikholtz Leon.
705. Pinkowska M.
706. Plebuch M.
707. Podolnik Stefan.
708. Podolski Franciszek.
709. Pogorzelski Władysław.
710. Pojnar Stanisław.
711. Poster. P. P. Belzec.
712. Poster. P. P. Błudniki.
713. Poster. P. P. Bolszowce.
714. Post. P. P. Bukaczowce.
715. Poster. P. P. Jezierna.
716. Poster. P. P. Koniuszki.
717. Poster. P. P. Łukawiec.
718. Poster. P. P. Markopol.
719. Poster. P. P. Medyka.
720. Poster. P. P. Mikołajów.
721. Poster. P. P. Morszyn.
722. Poster. P. P. Nahaczów.
723. Poster. P. P. Podnajece.
724. Poster. P. P. Obertyn.
725. Poster. P. P. Ostrymin.
726. Poster. P. P. Podhorodyszcz.
727. Poster. P. P. Przemysły.
728. Poster. P. P. Rohatyn.
729. Poster. P. P. Rostoki.
730. Poster. P. P. Sienków.
731. Poster. P. P. Stojanów.
732. Poster. P. P. Zablotce.
733. Poster. P. P. Zagórze.
734. Poster. P. P. Załozce.
735. Poster. P. P. Rohatyn.
736. Prezydium Izby Rękodziel.
737. Mr. K. Prokecz.
738. Przechowalnia bagażów.
739. Władysław Puchalik.
740. Helena Przeszółko.
741. Próchnicka S.
742. Puzio Paweł.
743. Inż. Raczkowski Stefan.
744. Radzikowski Władysław.
745. Radomski Franciszek.
746. Rajczyk Piotr.

Tajemnicza naga kobieta na ulicach Warszawy.

Nieszczęśliwą warjatką zaopiekowała się policja.

(Od naszego korespondenta.)

Warszawa, 12. czerwca.
Wczoraj dzielnica nadwiślańska, w okolicach ul. Leszczyńskiej zaalarmowana była niezwykle sensacyjnym widowiskiem. Oto najzupełniej niespodziewanie ukazała się na ul. Leszczyńskiej młoda

kobieta naga,
nie przystrojona choćby w listek figowy.

Przystojna, dobrze zbudowana szatynka, wzrostu średniego, przesunęła się z rozpuszczonymi włosami przez ulicę Leszczyńskiego i skierowała się na Drewnianą, wykrzykując rozgłosnie, iż

przypląnęła z Rosji
i zdążyła do hotelu Europejskiego.

Skąd wzięła się na ulicy ta kobieta, nie zdołano ściśle ustalić.

Zdaniem niektórych przechodniów nieznaną

plynęła Wisłą,
kierując się w stronę wybrzeża Kościuszkowskiego; dopłynawszy do wlotu ulicy Leszczyńskiej

wyszła z wody
i stąd skierowała się w dalszą drogę.

W pobliżu domu Nr. 8. przy ulicy Drewnianej naga kobieta

puściła się w pławy.
Tłum gapiów rósł.

Wkrótce zjawiał się patrol policyjny i przystąpił niezwłocznie do zlikwidowania sensacyjnego widowiska.

Nie było to jednak zadanie łatwe, gdyż zachowująca się dotąd względnie spokojnie kobieta

stawiła opór,
nie zgadzając się wsiąść do dorożki.

Szał rósł z każdym momentem. Z trudem usadowiono ją w dorożce z zakrytą budą.

W drodze do komisariatu farjatka usiłowała

wyskoczyć z dorożki,
lecz zamiar ten udaremniono.

W komisariacie atak szalu wzmógł się, tak, iż nieszczęśliwej kobiecie musiano nałożyć

kaftan bezpieczeństwa.

Z bezładnej plątaniny słów rosyjskich nie zdołano dowiedzieć się niczego, poza twierdzeniem, iż przybyła z Rosji.

Nieznaną, wciąż szalejącą, przewieziono w zamkniętym samochodzie do szpitala Jana Bożego.

Tu w dalszym ciągu szalała, a lekarze okiełnili stan jej, jako zagrażający bezpieczeństwu.

Czy kleptomania jest chorobą?

Na temat powyższy toczą się narady w paryskiej Akademii medycznej.

Epidemia kleptomani jak bardzo rozszerza się w Paryżu, że staje się prawdziwą plagą społeczną, a wielkie magazyny i sklepy ponoszą z tej przyczyny bardzo dotkliwe straty. Zaznaczyć przytem należy, że „choroba” ta przejawia się niemal wyłącznie wśród kobiet, często z najłepszego towarzystwa.

Ten stan rzeczy spowodował poważnych uczonych francuskich, dr. Antheaume oraz dr. Mauricego de Fleury do podjęcia poważnych studiów nad tą chorobą, a w paryskiej Akademii medycznej odbyła się niedawno bardzo ciekawa konferencja, podczas której

obaj uczeni zdawali sprawę z rezultatów swych badań.

Znaczyć przytem należy, że każdy z uczonych inaczej zapatruje się na tę sprawę. Prof. Antheaume uważa, że choroba ta istnieje właściwie tylko w legendzie.

Jakkolwiek bowiem nie zaprzecza on, że istnieją jednostki, odczuwające trudny do pokonania pociąg do cudzych rzeczy, jednakowoż impuls do brania nie jest jeszcze identyczny z impulsem do zatrzymania rzeczy zabranej. Tymczasem, jak stwierdziły wywiady w wielkich magazynach paryskich, nie zdarza się prawie nigdy, aby ktokolwiek zwrócił przedmiot, zabrany pod wpływem kleptomani.

Doktor Antheaume, który jest prezesem propagandy Ligi higieny umysłowej, wychodząc z założenia, że

głównym pierwiastkiem kradzieży kleptomańskiej jest pokusa, uważa, że nie byłoby kleptomaniów, gdyby w magazynach był należyty nadzór.

Z chwila, gdy osoby, skłonne do kleptomani czułyby na sobie baczną wzrok specjalnych nadzorców, łatwo oparłyby się pokusie i byłyby wyleczone.

Inaczej ujmując sprawę dr. de Fleury, uczeń dr. Charcote. Nie uważa, aby decydującym był argument, że

nie jest kleptomaniem, kto nie zwraca rzeczy kradzionych, gdyż odgrywa tu rolę wstyd i obawa odkrycia.

I on się zgadza natomiast na to, że skutecznym środkiem przeciw kleptomani są „oczy spoczywające widocznie i ciężko na o-

sobniku chorobliwie usposobionym”, lecz

nie zaprzecza istnieniu samej choroby,

a jako jej cechy, podaje:

1) nieużyteczność przedmiotu skradzionego doprowadza często do absurdu, 2) kontrast pomiędzy życiem nieposzlakowanym a

przewrotnością spontanicznego aktu kradzieży, 3) stwierdzenie u osobnika przewrażliwienia, skierowanego do aktu kradzieży.

Akademia medyczna zainteresowała się żywo tym problemem i mają być kontynuowane studia w tym kierunku.

Jak się odbyła uroczysta inauguracja Wystawy polskiej w Paryżu.

Prezydent Republiki zwiedzał pawilon polski.

Dnia 25. maja Pan Prezydent Rzeczypospolitej Francuskiej Gaston Doumergue w towarzystwie swej swity rozpoczął zwiedzanie wystaw cudzoziemskich. O godzinie 4.30 przybył do pawilonu polskiego, przyprowadzony do głównego wejścia pawilonu Szwecji, który zwiedzał poprzednio, przez prezesa honorowego wystawy polskiej ks. Leona Radziwiłła. U progu pawilonu przywitali Prezydenta: Ambasador Chłapowski i Komisarz Generalny p. Jerzy Warchałowski, a orkiestra górali naszych, przybyłych umyślnie z Zakopanego, zagrała zbójnickiego, zwracając uwagę obecnych na przepiękną, pełną godności postawą i kostjumami. Następnie Komisarz Warchałowski oprowadzał Prezydenta po wystawie, robił honory i udzielał szczegółowych objaśnień. W głównej sali pawilonu zostali przedstawieni Prezydentowi artyści: autor pawilonu p. J. Czajkowski, p. Zofia Stryjeńska, p. Henryk Kuna i inni. Po wychyleniu kielicha wina szampańskiego, Prezydent opuścił pawilon Polski, wyrażając szczerą podziękowanie dla dokonanego przez artystów polskich dzieła.

Byli obecni: członkowie Ambasady, Konsulatu, Komisarjat Generalny i przedstawiciele prasy.

Nazajutrz 26. maja odbyła się w pawilonie polskim uroczysta inauguracja polskiej wystawy. Na zaproszenie Komisarza Generalnego polskiego przybyło około 500 osób ze świata oficjalnego francuskiego, Komisarze cudzoziemscy, artyści, przedstawiciele prasy, sfer towarzyskich fran-

cuskich i kolonii polskiej. Uroczystość odbyła się w obecności Ambasadora Chłapowskiego i jego małżonki, innych przedstawicieli Ambasady, Konsulatu Generalnego prezesa honorowego wystawy ks. Leona Radziwiłła z małżonką i przedstawiciela miasta Warszawy, wiceprezydenta, p. Dra Ilskiego. Zauważono nadto obecność ambasadorowej angielskiej, księżny Si^{te} de Bourbon, księżny Doudeauville, p. Władysława Mickiewicza i wielu innych wybitnych osobistości. Ministrowie francuscy: Oświaty oraz Przemysłu i Handlu, zatrzymani debata w Izbie przysłali swych przedstawicieli z gorącymi życzeniami dla Polski.

Gdy Komisarjat Generalny francuski zgromadził się w sali głównej pawilonu pod błyszczącą w słońcu szklaną kopułą na tle przepięknej architektury Czajkowskiego i potężnych obrazów dekoracyjnych Zofii Stryjeńskiej, Komisarz Warchałowski wygłosił dłuższą mowę w pięknej francuzczyźnie, podnosząc wysoko zasługę Francji w zainicjowaniu tego wielkiego przedsięwzięcia w imię cywilizacji.

Na mowę Komisarza polskiego odpowiedział Komisarz Generalny francuski w serdecznych słowach pełnych uznania dla wystawy polskiej. Poczem ambasador Chłapowski ogłosił oficjalnie otwarcie wystawy polskiej.

Tego samego dnia państwo Chłapowscy wydalą w Ambasadzie polskiej wieczór z okazji dnia polskiego na wystawie, utrozmaicony śpiewem Didura i tańcami górali zakopiańskich.

Egzamin dojrzałości w gmn. jarosławskim.

(Korespondencja własna „Gaz. Por.”) Jarosław, w czerwcu.

Egzamin dojrzałości w gmn. I. (klasycznym) odbył się w dniach 2.—6. bm. pod przewodnictwem dyrektora tegoż, jako delegata kuratorium lwowskiego p. radcę Ignacego Rychlika. Na 39 abiturjentów z oddziałów A. i B. reprobowano 5 na pół roku. Z oddziału A. zdali egzamin: Cena Eugeniusz, Gustek Franciszek, Jamroz Bazyli (cel.), Pretorius Aleksander, Raczuski Tadeusz, Rosenfeld Henryk, Sandig Henryk, Silbermann Zygmunt, Wenger Eugeniusz, Wójcik Andrzej i Zys Jerzy. Z oddziału VIII. B. zdali: Aslanowicz Paweł (cel.), Folkmann Emil, Hnatów Jan, Kołcz Stefan, Kraus Eugeniusz (cel.), Małowski Stanisław, Moskałowicz Józef, Orzechowski Władysław, Pliscka Franciszek, Realer Eryk (cel.), Ringel Józef, Ruebenbauer Henryk, Smagała Kazimierz, Wojtusiak Józef, Wolfstein Beinisch (cel.) i Zasowski Jerzy.

Wśród pism

i książek.

„Nowa biblioteka kaznodziejska” rozpoczęła ukazywać się w Poznaniu pod redakcją ks. Józefa Prądzyńskiego. Obowiązki kapłana gruntownej uległy zmianie, innych on już spotyka słuchaczy, w odmienny sposób przemawiać musi do ich sumień, potrzebuje więc wskazówek praktycznych, niejednokrotnie tekstów kazań. Takiego informatora znajdzie on właśnie w „Nowej bibliotece kaznodziejskiej”, chętnie też powita jej ukazywanie się w druku. W zeszycie pierwszym wydawnictwa, obok tekstów kazań i innych informacji, dla kapłana pożytecznych, znajdujemy piękną rozprawkę ks. arcybiskupa Józefa Teodorowicza. (m. r.)

„Przewodnika Bibliograficznego” zeszyt 5., serji II. tomu VI. doprowadza liczbę druków polskich do nr. 1600. Układ ich umiejętny ułatwia orientowanie się w tysiącach tytułów. Bardzo ciekawe są działy: Kronika krajowa i zagraniczna i Wiadomości drobne. Redaktorem wydawnictwa jest dr. Wł. T. Wisłocki.

Zagłodzony generał.

(+) Jako charakterystyczne „signum temporis” zanotować należy wiadomość z Preszburga, że zamieszkały tam były c. k. generał Martini, umarł dosłownie z głodu. Nie dostawał on emerytury gdyż nie mógł udowodnić swej przynależności państwowej do Czechosłowacji wzgl. Austrii. Dopiero niedługo po śmierci przyszło rozstrzygnięcie, przyznające mu po 7 latach czekania — pensję w kwocie 100 tys. koron czeskich, Martini był jednym z wyższych dostojników armii austriackiej.

Popierajmy cele Towarz. Szkoły Ludowej.

NADESLANE.

Podziękowanie.

JWPann Drowi Józefowi Kochowi, adwokatowi we Lwowie, ul. Sykstuska 17.

składamy tą drogą nasze najgłębsze podziękowanie za ułożenie na głębokiej wiedzy prawniczej opartego zażalenia nieważności przeciw zasadzającemu nas wyrokowi kar-nemu za rzekomą zbrodnię wymuszenia, oraz za osobiste zastępstwo przed Sądem Najwyższym w Warszawie i uzyskanie zupełnego zniesienia tego wyroku — wkońcu za doskonałą obronę dnia 10. czerwca br. przed Trybunałem karnym i uzyskanie uwalniającego nas w zupełności wyroku, który nam umożliwił powrót do służby państwowej, a naszym rodzinom jedyne źródło utrzymania.

Za wszystkie te trudy: Szczęść Boże!

3807 Michał Łyżnec, Michał Bess.

Największe działa na świecie

Pocisk takiego działa waży 1 tonnę, a odległość strzału wynosi blisko 50 km.

Najcięższe kalibry dział, przeznaczone są do obrony wybrzeży morskich. Częściowo są one ustawiane na stałe, na podstawach, z których strzelają, częściowo zaś są zmontowane na wagonach kolejowych, przez co umożliwione jest ich przesuwanie się z miejsca na miejsce. Tego rodzaju działa brały wielokrotnie udział w operacjach lądowych podczas wielkiej wojny.

Obecnie w zastosowaniu najcięższych dział trzyma prym Ameryka. Normalnym typem jest działo dalekonośne 14-calowe, typu 1920 r. Działo to strzela z wagonu kolejowego, może jednak w razie potrzeby, być zdjęte z niego i ustanowione na betonowej platformie. Donośność tego działa sięga 41.5 km.; pocisk waży 730 kg. Działo strzela z szybkością wystrzału na minutę.

Dla obrony wejść do kanału Panamskiego będą ustawione 16-calowe działa, będące w obecnej chwili największemi na świecie. Dalekonośność 48.5 km., waga pocisku 1 tona. Obsługa tego działa odbywa się z pomocą elektryczności, dzięki czemu może być gotowe do strzału w 50 sek.

Ze sportu.

Pierwszy dzień konkursów hippicznych.

Pierwszy dzień konkursów hippicznych urządzonych staraniem 14. p. ul. Jazłowieckich na dochód „Czerwonego Krzyża” dał następujące wyniki:

I. Konkurs mały 10 przeszkód nie wyższych ponad 1 m., nie szerszych 2.50 m. 1) por. Rutkowski 13. DAK. na Gidronie, 2) por. Mikulski, 6. p. strz. k. na Hallo, 3) rtm. Trenkwald, 6 p. strz. k. na Hilnile, 4) por. Walczyński, 14. p. ul. Jaz. na Jawie.

II. Mały bieg myśliwski za mastrem 4000 m. Master por. Walczyński 14 p. ul. Jazł.: 1) por. Nowacki 14. p. ul. Jazł na

Mocnym, 2) kap. Kułakowski 5. p. ap. na Grabie. 3) kap. Kuniczak 5. p. ap. na Lisie.

III. Konkurs myśliwski. 12 przeszkód nie wyższych 1.10 m., nie szerszych ponad 3 m.: 1) por. Wróblewski 6. D. tab. na Endecku, 2) rtm. Platonoff 6. p. strz. k. na Lipie, 3) por. Rutkowski 13. DAK. na Gidronie, 4) por. Walczyński 14. p. ul. Jazł. na Jawie.

Następne konkursy 14, 16. i 19. czerwca. Zapowiada się wielki zjazd sportsmenów. W konkursach biorą udział panie. Ceny miejsc od 2 zł. Bilety wstępu 1 zł.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE.

Pierwszy dzień lekkoatletycznych zawodów o mistrzostwo Lwowa przyniósł następujące rezultaty:

Bieg 100 m.: Po 3 przedbiegi. 1) Langger (H) 12", 2) Oświęcimski (Cz.), 3) Piątkowski (Pog.).

Rzut kulą: 1) Baran (Pog.) 11 4/4, 2) Czubski (Pog.) 10.80, 3) Maź (AZS.) 9.07.

Bieg 110 m. z płotkami: 1) Strzelecki (Cz.) 20.8, 2) Prugar (Pog.).

Bieg 1500 m.: 1) Kawa 4.27 (Cz.), 2) Gawonek (AZS.), 3) Lösch (AZS.).

Skok w zwyż: Postępski (Cz.), 2) Szeliński (Cz.), 3) Hamburger (AZS.), 4) Naróg (Pog.). Wszyscy skoczyli po 1.55.

Omówienie zawodów podamy po zakończeniu mistrzostw, których dalszy ciąg odbędzie się w sobotę i niedzielę.

DALSZY CIĄG ZAWODÓW LEKKOATLETYCZNYCH.

Dziś, w sobotę 13. bm. odbędzie się dalszy ciąg zawodów lekkoatletycznych o Mistrzostwo Okręgu lwowskiego w Parku sportowym I. L. K. S. „Czarni”. Początek o godz. 4-tej popołudniu. Program na dzień dzisiejszy:

- 1) Rzut oszczepem, 2) Bieg na 800 m., 3) Bieg na 200 m. (finał), 4) Skok w dal, 5) Bieg na 5000 m., 6) Bieg rozstawny 4 x 400 m.

Dalszy ciąg zawodów w niedzielę 14. bm. o godz. 3-ciej.

ZAWODY PIŁKI NOŻNEJ.

HASMONEA-LECHJA 2 : 1 (2 : 1).

Do zawodów powyższych wystąpiła Hasmonea w składzie mocno rozcieńczonym. Mimo to nie zdołała Lechja osiągnąć zwycięstwa głównie dzięki kunktatorstwu przed bramką i niecelnym strzałom. W drugiej połowie gra Lechja w 10-tkę, uzyskuje przewagę, której jednak nie umie wykorzystać. Bramki dla Hasmonei zdobywa Werter i Wolfsthal, punkt honorowy Lechji był dziełem Rusieckiego. Sędzia p. Decowski dobry.

KRONIKA SPORTOWA.

Wczoraj wieczorem opuściła Hasmonea Lwów, udając się do Krakowa, gdzie bierze udział w uroczystościach jubileuszowych Jutrzenki. Hasmonea spotka się w sobotę z Cracovią, a w niedzielę z Jutrzenką. Spodziewamy się, iż drużyna lwowska dołoży wszelkich starań, by godnie zaprezentować sport piłkarski naszego grodu. Białoniebiescy znajdują się w dość trudnym położeniu, ponieważ w szeregach swoich mają kilku inwalidów.

Dziś dalszy ciąg turnieju tenisowego (przy ul. Pełczyńskiej), jakoteż drugi dzień zawodów lekkoatletycznych o mistrzostwo okręgu.

Jutro zawody i mistrzostwo Polski Pogon-Wisła, konkursy hippiczne, tenisowe i lekkoatletyczne.

DRUGI DZIEŃ MIĘDZYNAR. TURNIEJU TENNISOWEGO.

Gra pojedyncza Panów o Mistrzostwo Lwowa. Drewnowski: Lederer — 6:0, 6:0. Marszewski: Głazewski I. 6:3, 6:1. Zachar: Drewnowski — 1:6, 8:6, 7:5.

Gra pojedyncza Pań o Mistrzostwo Lwowa. Dubieńska: Groblewska 6:3, 6:0.

Gra podwójna Panów o Mistrz. Lwowa. Bielski, Godlewski: Głazewski, A. Bogucki — 1:6, 6:2, 6:2. Chramiec, Zachar: Wołsz, Fabry — 6:2, 6:3.

Gra podwójna Pań i Panów o Mistrz. Lwowa. Groblewska, Stahl: Kozakowa, Kuchar — 6:3, 6:6, 6:2. Kierska, Marszewski: Freysingerowie — 6:3, 6:1.

Gra pojedyncza Panów z wyrównaniem. Głazewski I.: Raczynski — 6:2, 6:2. Zachar: Chramiec — 6:5, 6:5. — Scott: Wierzbowski — 6:4, 6:4. Rentschner: Marszewski 6:3, 6:4. — Płazek: Bielski 6:2, 6:4. Bozncki: Peschel — 6:0, 6:2.

OBROTY W AKCJIACH.

Bank Przemysłowy 0:5 1/2, Chodorów 3:15, Chybie 4:20 4:25 Gazolina 1:05, 1:10 1:15 1:20, Parowozy 0:53 Pezet 0 2/2, 0 26, P. Nafta 0:30, 0:2 Rakszawa 1:15 Sersza gór. 2:40 2:30, Tesp 3:50 Zieleniewski 10 10.

Giełda zbożowa.

Lwów, 12 czerwca.

W obrocie giełdowym zupełna tagnacją. Poza giełdą płacono na zenitę amerykańską o wadze 73 loco wagon Lwów zł 44. Pszonicę nowego zbioru z dostawą koniec sierpnia płacono 4 dol. 25 ct. loco Podwołoczyska, kasa z góry. Zi rzepak ozimy z dostawą w połowie sierpnia płacono 5 dol 25 ct. loco Bgdanówka, kasa z góry. Płacono za mąkę żytnią 65 prc. loco Poznań zł. 43 50. Tendencja zwyczajowa utrzymuje się nadal. Usposobienie w dalszym ciągu silne.

Giełdy obce.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych, 12. czerwca. (Tel. G. P.). Zamknięcie. Paryż 24.95. Londyn 25.04. N. Jork 5.15 1/2. Belgja 24.70. Włochy 20.45. Berlin 122.8. Wiedeń 72.62. Praga 15.27 1/2. Warszawa 99.00. Budapeszt 0.72 1/2. Białogród 8.85. Bukareszt 2.40. Tendencja spokojna.

GIEŁDA WIEDEŃSKA.

Dolary 706.10, belgijskie 132.50, marka niem. 168.25, angielskie 3448, francuskie

DIALOG NA ZAMARSTYNOWIE.

— Te, Ignac, miałeś ty matkę, co? — Co breszesz? Ta pewnie, że miałem! — A figa z mlikiem! Matka ciebie miała, a nie ty matkę! zrozumiano?!

3415, włoskie 2805, jugosl. 1227, polskie 135.65—136.65, rumuńskie 328, szwajcarskie 137.50, węgierskie 7958, czeskie 2099 i pół.

Akcje: Zieleniewski 136, Silesia 6 i pół, Fanto 162, Karpaty 120, Galicja 970, Siersza 31.2, Bank Małopolski 4.7, Bank Hipoteczny 6.4, Kompas 15900, Portland cement 314, Lumen 5.05, Nafta 124, Mrażnica 29—31. Tepege 15, Browary lwowskie 104.

Cedula giełdy lwowskiej z dnia 12. czerwca 1925.

Table with columns: Wartość nominalna, Dwidenda (1923, 1924), Akcje (Bank Związkowy, Bank hipoteczny, etc.), and transaction data (płaca, żądania, transakcja).

Życie gospodarcze.

Tydzień polski na międzynarodowym florenckim jarmarku książki zakończył się wielkim sukcesem. Prof. Zieliński z Warszawy, Kot z Krakowa i Pollak z Poznania wygłosili w ciągu tygodnia po włosku odczyty, które przyjęto żywymi okłaskami. Koczalski dał koncert poświęcony utworom Chopina, Paderewskiego i innych.

Targi sztokholmskie. W stolicy Szwecji czyni się przygotowania na przyjęcie kupiectwa, którego przedstawiciele zjadą się na otwarcie jarmarku 14 bm. Oprócz Szwecji będą reprezentowane na jarmarku m. in. Łotwa, Polska, Litwa i Sowjety.

Giełda lwowska.

SPRAWOZDANIE GIEŁDOWE.

Lwów, 12 czerwca.

Kursa pap erów d. widendowych kształtowały się na ogół niejednolicie. Obroty małe. W dziale akcji bankowych płacono za Bank Przemysłowy 0:25 1/2.

Z akcji przemysłowych interesowano się Gazoliną (awansowała na 1:20), P. Naftę (do 0:32). Obniżyły się: Chodorów na 3:15, Rakszawa na 1:15, Siersza g. na 2:30, (ostatnio 2:70). Notowano: Tespv 3:50, Pezet 0:26, Parowozy 0:53, Chybie 4:20, 4:25 (kupowano około kilkaset sztuk). Akcje handlowe nie znajdują od dłuższego czasu odbiorców.

Tendencja niejednolita. Usposobienie rezerwowane.

Inżynier mierniczy

z praktyką może być natychmiast przyjęty dla prac przy wyznaczaniu granicy polsko-czeskiej. Pozadana praktyka w robotach triangulacyjnych. Warunki według siódmego stopnia płacy urzędników państwowych z dyjetami, oraz dodatkiem połowym 50 procent dyjet. Podania wnosić należy pod adresem kierownictwo Komisji granicznej Nowy Sącz. Wykwalifikowani kandydaci, mogący zaraz objąć posadę mają pierwszeństwo. 3246-5

Ogłoszenie.

Zarząd Bursy Grunwaldzkiej T. S. L. we Lwowie, ul. Królewska 1. 3. ogłasza, że od 1. września br. wolnych będzie w Bursie kilkadziesiąt miejsc dla uczniów szkół powszechnych, średnich, przemysłowych, handlowych, nadto dla praktykantów handlowych i terminatorów. Podania, zaopatrzone w metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo ubóstwa i szczypania ospy, składać należy na ręce Dyrekcji Bursy w terminie do 30. czerwca.

Warunki przyjęcia:

1) Ukończony 10, a nieprzekraczalny 17 rok życia.

2) Opłata miesięczna 50 zł., nadto jednorazowe wpisowe 10 zł. i datek na Bratnią Pomoc 2 zł.

Przyjęci uczniowie muszą się poddać badaniu lekarza Zakładu. 3268

ROWERY

oryg. angielskie i belgijskie hurtownie i detalicznie na dogodnych warunkach poleca

S. MOHR. Lwów, ul. Kopernika 42 b.

KRYNICA

Dom pod Trąbką 3164

Dr. Stanisław LEWICKI
ordynuje jak lat poprzednich.

Z ważnością od 1. czerwca br. wydało Ministerstwo kolei taryfy towarowe i załącznik B do nich dla komunikacji bezpośredniej pomiędzy Polską a 1) Czechosłowacją, 2) Austrią, 3) Węgrami, 4) Szwajcarią i 5) Włochami (Tryjestem, Fiume, Pola i Rovigno d'Istri).

Załącznik B zawiera tabele opłat przewozowych w markach niemieckich do polsko-górnośląsko-niemieckiej taryfy związkowej.

Egzemplarze taryf i załącznika B można nabywać w większych urzędach kolejowych po cenie 300 groszy za taryfę i 300 groszy za załącznik B. 3309

W. LITWIN i A. ŻARSKI

Zakłady elektro-mechaniczne

Lwów, Kopernika 16, tel. 4-79,

uskuteczniają fachowo ładowanie akumulatorów samochodowych w cenie po 5 zł. od sztuki Precyzyjne warsztaty do naprawy magnetów, rozruszników, dynamo-maszyn. 3274

KLAWIROL

wszystki odciski
i brodawki bezpowrotnie
wyrób. Lab. Chem. Farm. Ap.
Kowalski. 3-91

Wszelkie

MASZYNY i FORMY do wyrobów cementowych

Maszyny do wyrobu cegieł betonowych lub żnizłowych
Maszyny do wyrobu drażonych bloków cementowych i tarcic (dwiów)
Maszyny do wyrobu dachówek cementowych
Formy do wyrobu rur, schodów, słupów i t. d.
Zamacze, posiekacze wszelkiego rodzaju
Mieszarki betonowe, prasy, farby cementowe

Fabryka Maszyn

Dr. Gaspary & Co., Markranstädt obok Lipska

Uprasza się zwiedzić.

Katalog Nr. 94 bezpłatnie.

Zastępca: Herm. Löhner, Bydgoska Fabryka Maszyn T. A.

844

Bydgoszcz (ziemia Poznańska).

Celem uprzystępnienia szerszej P. T. Publiczności szlachetnego napoju światowej sławy

PIWA OKOCIMSKIEGO

z browaru Jana Götza w Okocimie

postanowiliśmy udzielić P. T. Konsumentom w czasie od 15. VI. do 15. VII. b. r.

10% rabatu od piwa flaszkowego.

Rabatu tego udzielimy w naturze w ten sposób, że na każde przedłożenie nam wprost lub za pośrednictwem przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich oraz sklepów 10 oryginalnych etykiet zaopatrzonych w znaki kontrolne, (dających się łatwo odklejać od flaszek) prześlemy za wskazanym adresem przez naszych rozwozicieli po 1. flaszce piwa okocimskiego **bezpłatnie.**

Detaliczne ceny naszego piwa opiewają:

3308

PIWO MARCOWE

gr. za 1. flaszkę 50

EXPORTOWE (typ Monachijski)

gr. „ „ „ 55

PORTER

gr. „ „ „ 70

Nie wątpimy, że tak, jak za czasów przedwojennych PIWO OKOCIMSKIE górowało nad wszelkimi innymi wytworami browarnianymi, tak i obecnie PT. Publiczność przekonawszy się, że za cenę, którą płaci za piwa grubo mniejwartościowe otrzymuje wytwór Okocimski nadzwyczajnej jakości, żądać będzie **tylko flaszkowego PIWA OKOCIMSKIEGO.**

Do nabycia w lokalach restauracyjno-szynkarskich względnie bezpośrednio od nas za telefonicznym lub pisemnym zleceniem, które wykonamy bezzwłocznie z bezpłatną dostawą.

Generalne Zastępstwo: **Carnier & Co. Lwów-Zniesienie.** Nr. Telefonu 323.

Baczność na znak kontrolny, trójkąt z monogramem **CCO** umieszczony na etykiecie.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane i nekrologi 30 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice, psuki i inseraty na stronach tekstowych

65 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, reportaż, dział ekonomiczny itd.) 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 45 gr., drobne ogłoszenia za słowo 6 gr., drobne ogłoszenia kupne i sprzedaż za słowo 8 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje prywatne za słowo

12 gr., dla potrzebujących pracy lub psady 4 gr., cała strona ogł-szeniowa 285 zł. pol., cała strona tekstowa 480 zł. pol., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. pol. — Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. — Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. — Porta przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolumny ogłosze-

niowe są podzielone na 3 lamów (szpalt) tekstowe na 4 lamy (szpalty).

PRENUMERATA:

Miesięcznie Zł. 3.75
Z dostawą na miejscu, lub przesyłką pocztową Zł. 4.00
Za granicą Zł. 5.50

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Nacz. Redaktor: J. Konarski. W zastępstwie: St. Zachariasiewicz.

Z Drukarni Spółki Akcyjnej Wydawniczej pod zarządem J. Plockiego we Lwowie.

Należność pocztową opłacono ryczałtem.

Odpow. red.: Stanisław Zachariasiewicz.